

kommer mig, at vi maa lægge vor Ligning saaledes, at vi lægger an paa et normalt Aar og paa Basis af et normalt Aar bestemmer, hvad vi har Brug for. Saa kan der naturligvis indtræffe Naturkatastrofer af en saadan Art, at man ikke er i Stand til at gennemføre, hvad man har besluttet, og saa maa man finde Veje til at raade Bod derpaa, naar Naturkatastrofen er indtraadt. Det ærede Medlem gaar en fejl-agtig Vej, naar han siger, at vi skal gaa ud fra det daarlige Aar og saa, hvis det bliver normalt, lægge til. Jeg tror, det modsatte vil være det rigtige, thi ellers frygter jeg for, at det vil være vanskeligt overhovedet at opnaa Enighed om, at der er et normalt Aar her i Landet. Naar man lægger et normalt Aar til Grund, er det givet, at  $7\frac{3}{4}$  Million er det, som svarer til Landets mindste Behov i den nuværende Situation. Ærede Medlemmer har nævnt Tallet  $6\frac{1}{2}$  Mill. Tønder, som nævnes et eller andet Sted i Bilagene, men ærede Medlemmer vil vide, at alle i Ernæringsraadet, ogsaa det ærede Medlem fra Sæby, som tog Ordet i Folketinget om dette Spørgsmaal, er enige om, at  $7\frac{1}{2}$  Mill. Tønder er det, som Landet behøver til sit eget indenlandske Forbrug, og at vi ikke kan leve et Aar igennem paa saa knebne Beholdninger som dem, vi i Aar kommer igennem med. Naar det lykkes i Aar, er det nemlig ikke mindst, fordi der utvivlsomt fra det foregaaende Aar var ikke ubetydelige Reserver, som gled over. Det ærede Medlem for 8de Kreds (Olufsen) spurgte mig om Størrelsen af saadanne Reserver, jeg vil naturligvis kunne fremskaffe de positive Tællingsresultater til det ærede Medlems Brug, men de vil neppe give det rigtige Billede af, hvad det er, vi har ført over. Det, som har hjulpet os i Aar til at komme igennem med mindre end beregnet, er, at der utvivlsomt rundt om i Landet er saadanne smaa halvt eller helt skjulte Reserver, som er indgaaet i Forbruget og har suppleret den aabenbare Mængde. Det maa man ikke regne med næste Aar. Næste Aar gaar vi ind i med skrabet Kasse, derfor vil det ikke være tilraadeligt at gaa under det Kvantum, som Folketinget i Venstre har stillet op som sit Forslag overfor mit Tilbud om 8 Mill. Tønder. Det ærede Medlem vil, naar han ser paa Ligningen, vide, at den andrager noget over  $7\frac{3}{4}$  Mill. Tønder. Saa vidt man kan se, er det et halvt Hundrede Tusinde Tønder derover, og nogle Fradrag, som bringer det ned til  $7\frac{3}{4}$  Million, vilde jeg ikke have noget imod. Det er meget muligt,

at de kan finde Sted paa Ligningen, hvor man ved at gøre saadant Fradrag kan bidrage til at lempe den paa et saadant Punkt, at det for de enkelte betyder noget, uden at det for Samfundet betyder en saa betragtelig Nedsættelse af dette Krav, at det bliver betænkeligt.

Det ærede Medlem omtalte Prisen paa Korn og gjorde gældende, at der var noget urigtigt i, at man præmierede den store Høst og gav daarlig eller ringe Betaling for den lille Høst. Det, der sker, er imidlertid kun dette, at man fastholder for næste Aar indeværende Aars Pris og saa for den store Levering til Staten uanset Høstens Resultat giver en Ekstragodtgørelse. Dette System bygger hele Lovforslaget paa, og at fjerne eller ændre det vilde være at rokke ved hele det principielle Grundlag for Lovforslaget. Det bygger paa dette paa enhver Maade at tilskynde til en stor Levering, gøre Landbruget, den enkelte og hele Landbruget, solidarisk interesseret i stor Aflevering. Dette Princip maa jeg fastholde.

Med Hensyn til den Grundpris, som ydes, har baade det ærede Medlem og det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) sagt, at den maatte siges at være nedsat i Forhold til Prisen fra i Fjor. Jeg tror ikke, at det lader sig ret vel begrunde. Den samlede Ydelse, som dette Lovforslag byder Landbruget, kan ikke siges at være lavere end i Fjor, og der skal jo ikke meget ud over de  $7\frac{1}{2}$  Mill. Tønder til, for at allerede Prisen stiger noget for alt leveret Korn.

Det ærede Medlem fremdrog en Enkeltheds vedrørende Mejeriernes Pris, de 4 Kr. 60 Øre pr. Kilo, der er fastsat i Loven, og det Forhold, at, som det synes, Grossisterne med Smørudvalgets Billigelse betaler en ringere Overpris. Jeg skal lade det af det ærede Medlem fremdragne Forhold, som ligger under Smørekspportudvalgets Administration af Smørloven — denne Lov administreres ligesom alle de andre af disse Love væsentligst af Landbrugets egne Mænd —, undersøge, men saa vidt jeg forstaar, er det et af disse overordentlig vanskelige Spørgsmaal, som fremkommer ved, at forskellige Arter af Forretninger beskæftiger sig med samme Handel: Spørgsmaalet om Eksportforeningernes Tilbagebetaling af en Bonus til deres Leverandører og Grossisternes Nødvendighed for ogsaa at maatte yde en saadan Bonus for at kunne konkurrere, opretholde deres Forretning. Det er vist det, der er Aarsagen til, at Smørekspportudvalget har stil-